

Функційно-граматична та семантична специфіка реченнєвих конструкцій зі ступеньованими відприслівниковими дієслівними аналітичними синтаксичними транспозитами

Цілісно досліджено функційно-граматичну та семантичну специфіку реченнєвих конструкцій зі ступеньованими відприслівниковими дієслівними аналітичними синтаксичними транспозитами, зокрема: виявлено транспозиційну та модифікаційну природу ступеньованих відприслівникових дієслівних аналітичних синтаксичних утворень, окреслено формально-синтаксичну структуру двоскладних та односкладних реченнєвих побудов із компаративними та суперлативними відприслівниковими дієслівними аналітичними синтаксичними транспозитами, визначено межі семантико-синтаксичної структури з прислівниковими предикатами якості-відношення та предикатами стану-відношення, проаналізовано відприслівникові дієслівні аналітичні синтаксичні транспозити компаративної та суперлативної семантики з позицій їхньої лівобічної та правобічної валентної актантної деривації, з'ясовано семантичне наповнення та морфологічне оформлення актантів у семантико-синтаксичних позиціях суб'єкта та об'єкта порівняння.

Ключові слова: формально-синтаксична структура речення, семантико-синтаксична структура речення, компаративний відприслівниковий дієслівний аналітичний синтаксичний транспозит, суперлативний відприслівниковий дієслівний аналітичний синтаксичний транспозит, валентна актантна деривація, прислівниковий предикат якості-відношення, предикат стану-відношення, актант, суб'єкт, об'єкт.

Постановка наукової проблеми та її значення. На сучасному етапі розвитку граматичної науки особливої актуальності набувають дослідження, у яких на нових концептуальних чи методологічних засадах здійснено спробу кваліфікації граматичних одиниць та категорій відповідно до різних мовних рівнів, розмежовано функції синтаксичних одиниць, їхнє формально-граматичне та семантичне спрямування. Із цього погляду значний інтерес представляють студії, присвячені ступеньованим відприслівниковим дієслівним аналітичним синтаксичним транспозитам із урахуванням їхнього функціонування у формально-синтаксичній та семантико-синтаксичній структурі речення.

Аналіз досліджень цієї проблеми. У традиційній граматиці аналіз категорії ступенів порівняння прислівників досить часто зводили до суто формальних морфологічних її параметрів, не зважали на функційні особливості і, неналежно обґрунтувавши, зараховували до власне-прислівникової сфери. Сьогодні категорію ступенів порівняння прислівників, подібно до категорії ступенів порівняння прикметників, пов'язують із різними мовними рівнями. Учені передусім акцентують увагу на складній граматичній природі зазначеної категорії, в якій зосереджено морфологічні, синтаксичні та словотвірні характеристики прислівників. Саме на цій підставі категорію ступенів порівняння прислівників трактовано як морфолого-синтаксико-словотвірну [3; 4], що посідає проміжне місце між власне-морфологічними та синтаксичними категоріями і водночас безпосередньо стосується словотвірного мовного рівня. Структура та функційні особливості згаданої категорії засвідчують її транспозиційну та модифікаційну природу. Транспозиційний характер закладений у здатності ступеньованих прислівників заступати формально-синтаксичну позицію дієслова – позицію присудка двоскладного речення або співвідносного з присудком головного члена односкладного речення, яку реалізують морфеми-зв'язки або морфеми-напівзв'язки, що морфологічними категоріями часу, способу тощо синтаксично «одієслівлюють» відприслівникові транспозити. Семантичну специфіку зазначених форм забезпечують певні словотвірні засоби, а саме: суфікси *-и-, -иш-*, префікс *-най*, а також аналітичні компоненти *більш/менш, найбільш/найменш*, що сигналізують про модифікаційний характер змін. Особливості семантики, а також нерегулярність, вибірковість утворення ступеньованих відприслівникових дієслівних аналітичних синтаксичних транспозитів слугують підставою їхнього словотвірного, а не словозмінного статусу. Це дає підстави розглядати прислівникові компаративи та суперлативи і їхні вихідні прислівники не як форми того самого слова, а як різні слова, що повністю відповідає твердженню про прислівник як незмінюване морфологічне слово, парадигма якого складається лише з однієї словоформи [1, с. 189].

Мета статті полягає в цілісному висвітленні функційно-граматичної та семантичної специфіки реченнєвих конструкцій зі ступеньованими відприслівниковими дієслівними аналітичними синтаксичними транспозитами. Зазначена мета передбачає розв'язання низки завдань: 1) з огляду на функційні та семантичні особливості відприслівникових дієслівних аналітичних синтаксичних транспозитів виявити їхню транспозиційну та модифікаційну природу; 2) окреслити формально-синтаксичну структуру двоскладних та односкладних реченнєвих побудов із компаративними та суперлативними відприслівниковими дієслівними аналітичними синтаксичними транспозитами; 3) виявити межі семантико-синтаксичної структури з прислівниковими предикатами якості-відношення та предикатами стану-відношення; 4) проаналізувати ці предикатні компоненти з урахуванням їхньої лівобічної та правобічної валентної актантної деривації.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Здатність до ступеньовання зазвичай виявляють якісно-означальні прислівники, предикативні прислівники (слова категорії стану) та прислівники місця й часу. Важливо зазначити, що компаративні та суперлативні прислівникові форми, як і вихідні прислівники, спеціалізовані на вираженні предикатно-предикатних відношень і відповідно зберігають їхні синтаксичні функції. За спостереженнями Н. М. Костусяк, потрібно розрізняти два основні сектори функціонування ступеньованих прислівникових форм: власне-прислівниковий і присудковий [4, с. 33]. Власне-прислівниковий сектор «виявляється в нівеляції усіх граматичних категорій і диференціюється на прислівну й детермінантну позиції» [4, с. 33]. Присудковий сектор побудований за моделлю дієслова, він пов'язаний із уживанням вищого і найвищого ступенів порівняння прислівників у ролі присудка двоскладного речення (передусім якісно-означальні прислівники оцінної семантики) або співвідносного з присудком головного члена односкладного речення (предикативні прислівники, або слова категорії стану).

Ступеньовані прислівники якісно-означальної семантики, що заступають позицію присудка у двоскладному реченні, кваліфікуємо як компаративні та суперлативні відприслівникові дієслівні аналітичні синтаксичні транспозити, а ступеньовані предикативні прислівники (слова категорії стану), що спеціалізовані на вживанні головного члена односкладного речення, співвідносного з присудком, розглядаємо як компаративні та суперлативні відприслівникові дієслівні аналітичні напівморфологізовані синтаксичні транспозити, наприклад: *На мою думку, це **чи не найкраще** з усього...* (О. Іваненко); *[Жити.– І. М.] <...> тобі **стало трохи ліпше** ...* (Р. Іваничук); *...їй [мамі.– І. М.] **це гірше буде*** (О. Іваненко); *Навіть **тепліше було**...* (М. Хвильовий); *У степу, і в небі, і на буграх **стало ураз темніше*** (М. Вінграновський). Прислівники зазначеної семантики зазнають транспозиції у формально-синтаксичну сферу дієслова лише за участі аналітичної синтаксичної морфемизв'язки *бути* або морфем-напівзв'язок на зразок *ставати/стати, робитися/зробитися* і под. – носіїв граматичних категорій часу, способу, виду тощо, що «одієслівлюють» незмінні прислівникові форми.

У схарактеризованих вище дієслівних транспозитах аналітична синтаксична морфема-зв'язка *бути* та інші морфемі-напівзв'язки зазвичай виражають значення теперішнього, минулого й майбутнього дієслівного часу і дієслівного способу, що спрямований на відображення реальних або ірреальних відношень, наприклад: ***Краще** <...> сиротою бути, аніж мати такого батька!* (О. Гончар); ***Найважче** заперечити наклеп* (Ю. Мушкетик); *...селянам **буде це гірше**...* (О. Іваненко); *... **дихати легше було*** (В. Шевчук); ***Найкраще було б** зіскочити зараз з машини...* (М. Зарудний); ***Все тепліше й тепліше стає*** (У. Самчук); *... і **стало на душі приємніше*** (О. Гончар). Крім того, вони також є виразниками дієслівної категорії виду. Характерно, що видова диференціація властива лише за умови, коли у функції аналітичних синтаксичних морфем зафіксовані напівзв'язки. Якщо ж роль аналітичної синтаксичної зв'язки виконує морфема *бути*, то вид функціонує переважно в нерозчленованому вигляді.

Ступеньовані відприслівникові дієслівні аналітичні синтаксичні транспозити у формально-синтаксичній функції присудка входять у структурні схеми елементарних і неелементарних з формально-синтаксичного погляду побудов і перебувають із підметом у предикативному зв'язку, його формі взаємозалежної координації. Складниками таких елементарних реченнєвих структур є зазвичай два компоненти, які однаково передбачають один одного: присудок «аналітична синтаксична морфема-зв'язка *бути* (або інші морфемі-напівзв'язки) + ступеньований прислівник» вимагає підмета – власне-іменника, вказівного або узагальнювального займенникового іменника у типовій для нього формі вираження – називному відмінку, наприклад: *... **вареники** все ж **краще** варяниць*

(Усна народна творчість); ...найгірше <...> *город*... (У. Самчук); *Це було* <...> *краще* (У. Самчук); ...*це* – *найкраще* (Ю. Мушкетик). На формально-синтаксичному рівні предикативний зв'язок властивий двоскладним неелементарним синтаксичним конструкціям із прислівниковими компаративами та суперлативами, що виявляють здатність поєднуватися з підметами, вираженими неозначеною формою дієслова, наприклад: [*Жити* – *І. М.*] <...> *буде краще, ніж було* (О. Іваненко); ...*в гурті все-таки помирати легше* (Ю. Мушкетик); *Підпалити найлегше* (Р. Федорів). Предикативний зв'язок характерний також для реченневих структур із прислівниковими грамами вищого та найвищого ступеня порівняння, у яких підметову позицію заступають прислівники, наприклад: *Сонячно – це краще, ніж похмуро*; *Ошатно – це найкраще*; *Зелено – це найсвіжіше*. Важливо зазначити, що формально-синтаксична категорія предикативності не властива односкладним реченневим конструкціям, у яких функцію головного члена речення, співвідносного з присудком, виконує ступеньований відприслівниковий дієслівний аналітичний напівморфологізований синтаксичний транспозит.

Згадані відприслівникові дієслівні похідні утворення у формально-синтаксичній структурі речення виявляють здатність керувати відмінковими формами іменників. Останні поєднані з двома різновидами відприслівникових дієслівних транспозитів підрядним зв'язком, особливістю якого є однібічна спрямованість залежного компонента від опорного. Ступеньовані відприслівникові дієслівні аналітичні синтаксичні транспозити у формально-синтаксичній позиції прислівникового складеного присудка передусім передбачають наявність правобічної позиції керованого другорядного члена речення з різною морфологічною експлікацією, наприклад: ... *зароблена копійка краще за крадений карбованець*... (Є. Березняк); ...*це найкраще від усяких ліків*... (О. Іваненко). Лівобічна позиція за таких умов зазвичай стосується явищ координації. Специфіка відприслівникових дієслівних аналітичних напівморфологізованих синтаксичних транспозитів у тому, що, крім правобічних, у типових виявах вони вимагають лівобічних керованих членів речення, наприклад: *І тоді стало Марії ясніше* (У. Самчук); *Втішеній людині легше*... (В. Шевчук); ...*найгірше Володькові* (У. Самчук); ...*а з вами мені краще, ніж з іншими*... (У. Самчук). Лівобічна позиція керованих компонентів виникає здебільшого внаслідок певних трансформацій вихідних елементарних речень.

Із синтаксичними зв'язками, на основі яких вирізняють головні та другорядні члени речення, співвідносні семантико-синтаксичні відношення. У семантико-синтаксичних реченневих побудовах із двома різновидами відприслівникових дієслівних аналітичних синтаксичних транспозитів компаративної та суперлативної семантики вони структуровані валентністю прислівникових предикатів якості-відношення і предикатів стану-відношення. Важливо зазначити: для компаративних та суперлативних прислівникових предикатних компонентів характерна зміна лексичного значення, пов'язана зі збільшенням ступеня вияву якісного стану, порівняно з вихідними предикатами, що зумовлює збільшення валентних актантних потужностей. Останні безпосередньо пов'язані з явищами «підвищувальної актантної деривації», пор. [6, с. 139–161; 5, с. 208–219; 2, с. 139–142], яку супроводжує збільшення кількості залежних актантних позицій. Це означає, що прислівникові предикати якості-відношення та предикати стану-відношення, крім актанта в семантико-синтаксичній функції суб'єкта, наявної у вихідних прислівникових предикатів, вимагають актанта у семантико-синтаксичній функції об'єкта порівняння. За таких умов ситуація з одним залежним компонентом перетворюється на ситуацію з двома залежними компонентами. Лівобічну позицію суб'єкта зазвичай заступають назви істот, переважно осіб, або займенникові іменники, морфологічно експліковані давальним або родовим із прийменником *для*, наприклад: ...*найважче їй буде намалювати свої очі*... (В. Яворівський); *Для тебе буде краще* <...> *мовчати* (У. Самчук); ...*це* <...> *найгірше для Володька* (У. Самчук); *Галерним гребцям в тисячі разів легше*... (Р. Іваничук); ...*найгірше все-таки Матвієві*... (У. Самчук). Семантико-синтаксична функція суб'єкта порівняння у двоскладних реченневих структурах не корелює з формально-синтаксичною функцією підмета, оскільки в ролі останнього зафіксований здебільшого інфінітив або вказівний займенниковий іменник. Іноді в суб'єктній позиції зафіксовані іменники – назви осіб у називному відмінку, наприклад: *Раби рабів ще гірше, ніж раби* (Л. Костенко); *Ліпше розумний ворог, ніж дурний приятель* (Усна народна творчість). За зазначених умов суб'єкт і підмет виявляють співвідносність. Валентна актантна деривація прислівникових предикатів якості-відношення відкриває також правобічну актантну позицію для об'єктів порівняння, яким властивий різний ступінь необхідності. У двоскладних син-

таксичних побудовах із прислівниковими предикатами компаративної семантики об'єктні компоненти репрезентовані переважно облігаторно, наприклад: *Кожен старий гондольєр не гірше за спеціаліста* (О. Іваненко); ... *гонити цілий день коні <...> це куди краще та почесніше, ніж пасти оті осоружні коровиська* (У. Самчук); – *Мабуть, легше гребти на галері, ніж вести тоту балачку* (Ю. Мушкетик). У таких реченнєвих структурах підмет та керований другорядний член речення з об'єктною семантикою виражені зазвичай інфінітивами, зрідка – іменниками. Важливо наголосити, що інфінітив у функції об'єкта має свій зв'язковий елемент – сполучник *ніж/аніж*, зрідка – *чим*. За таких умов він зазвичай зумовлений валентною актантною деривацією іншого предиката, наприклад: *Увійти у ворота пекла легше, ніж вийти звідти* (Л. Костенко); ...*розмахувати та цьвіюгати батогом <...> почесніше, ніж пасти <...> коровиська* (У. Самчук); ...*це страшніше, ніж запізнитися...* (О. Іваненко). У конструкціях із суперлативними прислівниковими предикатами об'єктний актант нерідко зазнає імпліцитного вираження, тому його наявність у семантико-синтаксичній реченнєвій структурі необов'язкова, наприклад: ... *[для гетьмана.–І.М.] це найкраще* (Ю. Мушкетик); ...*найкраще <...> виблукатись на відкриті дикі місця* (О. Гончар).

Як було зазначено вище, ступеньовані відприслівникові дієслівні аналітичні напівморфологізовані синтаксичні транспозити в семантико-синтаксичній структурі простого речення функціонують у ролі предикатів стану-відношення. Відносно вихідних одиниць зі значенням стану компаративи являють собою семантично модифіковані одиниці з інтенсивним виявом станової семантики [2, с. 296]. Суперлативи, виражаючи модифіковані ознаки компаративів, указують на найбільшу міру вияву стану, що вирізняє їх із сукупності однорідних, щонайменше двох [2, с. 296]. Предикати стану-відношення реалізують свій валентний актантний потенціал через дві залежні семантико-синтаксичні позиції – лівобічну та правобічну. Зону лівобічної валентної актантної деривації зазначених предикатів заступають прикомпаративні або присуперлативні суб'єкти, а в зоні правобічної валентної актантної деривації розташовані відповідно прикомпаративні або присуперлативні об'єкти. Зазначені суб'єкти є обов'язковими компонентами семантичних побудов із предикатами стану-відношення з певним набором морфологічних та семантичних варіантів. Найчастіше вони мають форму давально-го відмінка і позначають істот, переважно осіб, наприклад: *А Стратонові буде легше зі мною...* (Р. Іванчук); *Йому ставало гірше ...* (О. Іваненко); ...*найгірше Насті...* (У. Самчук). Іноді в суб'єктній семантико-синтаксичній позиції ступеньованих предикатів стану зафіксовані синтаксеми з локативною семантикою. Характерно, що згадані компоненти зберігають вихідну семантику локативності і набувають супровідного значення суб'єкта. За таких умов суб'єкт морфологічно експлікований місцевим відмінком, що трансформаційно пов'язаний із називним, пор.: ...*на майдані ставало веселіше...* (В. Шевчук); *В соборі було це холодніше, ніж надворі...* (О. Гончар). З аналогічною семантикою в зоні суб'єктної валентної актантної деривації трапляються морфологізовані прислівники, наприклад: ...*тут важче...* (Ю. Мушкетик); *Там буде <...> веселіше!* (М. Вінграновський); ...*там надійніше і спокійніше* (П. Загребельний); *Надворі <...> стало краще* (У. Самчук); Актанти в семантико-синтаксичній позиції об'єкта мають облігаторний або факультативний вияв, що залежить від семантичної специфіки згаданих предикатів. Прикомпаративні предикати стану-відношення реалізують свій валентний актантний потенціал через облігаторні об'єктні компоненти, а присуперлативні – відповідно через факультативні об'єктні елементи, причому імпліцитне вираження останніх зумовлює семантична достатність аналізованих предикатів, яка вказує на найбільшу міру вияву стану, що стосується не якоїсь незначної сукупності предметів, а всіх можливих її носіїв, пор.: ... *[нам. – І. М.] буде краще, ніж було* (О. Іваненко); *А хіба мені легше було, ніж вам?* (В. Кава) і ...*найкраще було їй у Машеньки в Немирові ...* (О. Іваненко); ... *а найгірше Володькові* (У. Самчук).

Відзначимо цікаву деталь: у реченнєвих конструкціях на зразок *Бабусі більш жаль онука, ніж внучку; Туристам видніше гори, ніж долини* предикати стану-відношення, крім правобічного облігаторного об'єктного компонента, наявного у вихідних предикатів стану, відкривають ще правобічну позицію для об'єкта стану-відношення, яку також варто розглядати як обов'язковий вияв синтаксеми. Остання є опосередкованим перетворенням вихідного елементарного речення на елемент синтаксемної природи.

Крім аналізованих вище залежних актантних позицій, у реченнєвих побудовах набули поширення детермінантні члени речення, які не зумовлені валентною актантною деривацією ступеньованих предикатних одиниць, а залежать від підметово-присудкової основи загалом, наприклад:

Тепер їм доведеться пильнувати дужче... (Ю. Мушкетик); *...на якийсь уряд тоді підіхнути сина буде легше* (Ю. Мушкетик); *Другого дня Великодня стало децю веселіше...* (У. Самчук). В аспекті невалентної актантної деривації варто також розглядати компоненти, що займають присубстантивну позицію, виконують роль присубстантивного другорядного члена речення і виражають атрибутивне значення, наприклад: *Найгірше оті коні...* (У. Самчук); *...розмахувати та цв'їюгати батогом <...> почесніше, ніж пасти оті осоружні коровиська* (У. Самчук); *...на мої руки легше буде* (Р. Іваничук). Такі компоненти є складниками лише неелементарних із семантичного погляду структур.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, ступеньовані прислівники якісно-означальної семантики, які заступають формально-синтаксичну позицію присудка двоскладного речення, кваліфікуємо як компаративні та суперлативні відприслівникові дієслівні аналітичні синтаксичні транспозити, а ступеньовані предикативні прислівники (слова категорії стану), спеціалізовані на вживанні головного члена односкладного речення, співвідносного з присудком, розглядаємо як компаративні та суперлативні відприслівникові дієслівні аналітичні напівморфологізовані синтаксичні утворення. У семантико-синтаксичних реченневих побудовах із двома різновидами відприслівникових дієслівних аналітичних синтаксичних транспозитів компаративної та суперлативної семантики вони структуровані валентною актантною деривацією прислівникових предикатів якості-відношення та предикатів стану-відношення. У зоні валентної актантної деривації згаданих предикатних одиниць зазвичай перебувають два залежні компоненти – актант у семантико-синтаксичній позиції суб'єкта порівняння та актант у семантико-синтаксичній позиції об'єкта порівняння. У подальшому плануємо детальний аналіз іменникових компонентів, що потрапляють у зону валентної актантної деривації ступеньованих відприслівникових дієслівних аналітичних синтаксичних транспозитів.

Джерела та література

1. Вихованець І. Р. Частина мови в семантико-граматичному аспекті : [монографія] / І. Р. Вихованець. – К. : Наук. думка, 1988. – 256 с.
2. Вихованець І. Р. Теоретична морфологія української мови : [академ. граматику укр. мови] / [І. Вихованець, К. Городенська] ; за ред. І. Вихованця. – К. : Унів. вид-во «Пульсари», 2004. – 400 с.
3. Костусяк Н. М. Категорія ступенів порівняння у граматичній системі української мови : автореф. дис. ... канд. філол. наук / Костусяк Н. М. – К., 1998. – 20 с.
4. Костусяк Н. М. Категорія ступенів порівняння прикметників і прислівників : [монографія] / Н. М. Костусяк. – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2002. – 179 с.
5. Пługнян В. А. Общая морфология: введение в проблематику : [учеб. пособие] / В. А. Пługнян. – [2-е изд., исправл.]. – М. : Эдиториал УРСС, 2003. – 383 с.
6. Чейф У. Л. Значение и структура языка / У. Л. Чейф. – М. : Прогресс, 1975. – 432 с.

Мельник Ирина. Функционально-грамматическая и семантическая специфика предложений с компаративными и суперлативными отадвербиальными глагольными аналитическими синтаксическими транспозитами. Целостно исследована функціонально-грамматическая и семантическая специфика предложений с компаративными и суперлативными отадвербиальными глагольными аналитическими синтаксическими транспозитами, в частности: обнаружена транспозиционная и модификационная природа отадвербиальных глагольных аналитических синтаксических транспозитов компаративной и суперлативной семантики, очерчена формально-синтаксическая структура двусоставных и односоставных предложений с компаративными и суперлативными отадвербиальными глагольными аналитическими синтаксическими транспозитами; определены границы семантико-синтаксической структуры с наречными предикатами качества-отношения и предикатами состояния-отношения, проанализированы отадвербиальные глагольные аналитические синтаксические транспозиты компаративной и суперлативной семантики позиций их левосторонней и правосторонней валентной актантной деривации, выяснено семантическое наполнение и морфологическое оформление актантов в семантико-синтаксических позициях субъекта и объекта сравнения.

Ключевые слова: формально-синтаксическая структура предложения, семантико-синтаксическая структура предложения, компаративный отадвербиальный глагольный аналитический синтаксический транспозит, суперлативный отадвербиальный глагольный аналитический синтаксический транспозит, валентная актантная деривация, наречный предикат качества-отношения, предикат состояния-отношения, актант, субъект, объект.

Melnyk Iryna. The Functional-Grammatical and Semantic Specificity of Sentence Constructions with Gradable Adverbialized Verbal Analytical Syntactic Ttransposyts. The functional-grammatical and semantic specificity of sentence constructions with gradable adverbialized verbal analytical syntactic transposyts are investigated integral, particular: transpositional and modificational parentage of adverbialized verbal analytical syntactic formations are

detected. The formal-syntactic structure of two-part and one-part sentence constructions with adverbialized verbal analytical syntactic transposyts in comparative and superlative degrees is outlined. The limits of semantic-syntactic structure with the adverbial predicates of quality-ratio and state-ratio are defined. Adverbialized verbal analytical syntactic transposyts are analyzed according to the position of its left-handed and right-handed valency actants derivation. Semantic filling and morphological processing of actants in semantic-syntactic positions of comparison of subject and object are found.

Key words: formal-syntactic structure of the sentence, semantic-syntactic structure of the sentence, adverbialized verbal analytical syntactic transposyt in comparative degree, adverbialized verbal analytical syntactic transposyt in superlative degree, valency actants derivation, adverbial predicate of quality-ratio, predicate of state-ratio, actant, subject, object.

Стаття надійшла до редколегії
23.07.2014 р.